

Paa den anden Side ødelægger man den Uddannelse, Vinterholdet skal have, ved at man for tidligt tvinger Mandskabet til efter to Maanedes Forløb at deltage i Vagttjeneste og anden Tjeneste, hvilket kun er til Skade.

Der er paa et andet Sted i Loven — jeg husker ikke hvor, men ærede Medlemmer kunne jo se efter selv — forlangt, at ved kgl. Anordning skal Ministeren bemyndiges til at kunne fritage dem for en Maanedes Tjeneste, som ere særlig flinke Skytter eller have været i en Gymnastikforening. Jeg vil anse en saadan Foranstaltning for at være i overmaade høj Grad uheldig, om den blev gennemført. Jeg tror ikke, at Lovgivningsmagten skal gøre sig den Ulejlighed at gøre Reklame for Skytteforeningerne, og hvor meget jeg end har tilovers for Skytteforeningerne og gerne vil være med til at understøtte dem, maa vi huske paa, at Forholdet er saaledes, at der er mange Steder i Jylland, hvor det er omtrent fuldkommen umuligt at faa oprettet Skytteforeninger paa Grund af de lange Afstande (*R. Nielsen* [Ringkøbing Amts 5te Valgkreds]: Det passer ikke!) Passer det ikke? Ja, det ærede Medlem kan jo oplyse om det bagefter. Jeg tror, det maa siges, at der er Steder i Jylland, i Hedeegne og sligt, hvor man ikke har Skytteforeninger. Det var i det mindste saaledes, da jeg var i Jylland; er det forandret nu, er det godt. Men selv om saa var, at man havde Skytteforeninger, gaar jeg ikke her ind paa Indrømmelser af den Natur af den ganske simple Grund, at man derved tillægger Skydningen større Betydning, end den har. Skydningen er jo kun een Disciplin, der er mange andre Discipliner, som ogsaa skulle læres, og som man ikke kan tilsidesætte.

For Rytteriets Vedkommende har jeg allerede udtalt min Mening. Det er fuldstændigt ødelagt ved den Organisation, der er foreslaaet. At man har gjort Forsøg paa at hjælpe lidt ved at forøge Hestenes og Mandskabets Antal ved de saakaldte Linie-regimenter, har ingen Betydning. Har jeg 300 Ryttere, er det ingenlunde ligegyldigt, om jeg formerer dem i 2 Eskadroner à 150 Mand eller i 3 Eskadroner à 100 Mand; Eskadronen er af samme Virkning, enten den er paa 100 eller 150 Mand, den Udvej hjælper ikke. Men sikkert er det, at man ved den Reduktion, som er foretagen i Rytteriet, har gjort en Ting, og det er den, at man har gjort det fuldstændig umuligt for Rytteriet at løse de Opgaver, som paahvile det i Efterretningsvæsenets Tjeneste. At det Rytteri, vi have, aldrig

bliver benyttet som Kamprytteri, er jo en Selvfølge. Resultatet for de to Vaabenarters Vedkommende er altsaa det, at man har desorganiseret Fodfolket og har ødelagt Rytteriet. At man saa har gjort nogle Indrømmelser overfor Artilleriet, er rigtigt. Men der er dog derved at bemærke, at man hidtil var enig om, at der skulde være 96 Kanoner, men i det sidste Forslag er det igen blevet forandret saaledes, at den ene Afdeling først skal oprettes senere.

Nu siger man: Ja, det kan gerne være, at man ikke har gjort alt, hvad der kunde gøres for Fodfolket og for Rytteriet, men der er dog paa mange andre Omraader sket Fremskridt; vilde det saa være rigtigt, om man saa saa sort paa Manglerne ved disse 2 Vaabenarter? Selv om der ikke var andet i Vejen — og det vilde være galt nok —, vilde jeg dog med Beklagelse se det. Men hvad jeg har anført, er kun Ting, som kunne ændres, og som ikke alene ikke medføre Udgifter, men som, naar jeg undtager denne forøgede Styrke af 1,000 Mand, ville kunne formindske Udgiften. Der vil maaske fra mange Sider blive gjort den Bemærkning, at naar man indfører Brigader paa 6 Batailloner, vil Brigadekommandøren ikke kunne kommandere dem uden Mellemlid. Men her var Tanken den, som har været fremme i Firserne, at man ved hver Bataillon skulde ansætte en næstkommanderende, som var Oberst. Derigennem fik man altsaa det nødvendige Mellemlid, og tillige var der det Gode, at man kunde bruge denne Oberst i Fredstid som Udskrivningschef, hvorved det kunde lykkes for Krigsministeriet i nogen Grad at faa Indseende med Udskrivningsvæsenet, saaledes at man ikke kom til at opleve en Udskrivning som den, der for Øjeblikket finder Sted.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg tidligere har bragt frem, som jeg ikke har faaet Svar paa, og som man slet ikke har berørt ved den nuværende Organisation. Det er Spørgsmaalet om den Styrke, vi faa til Tjeneste ved denne Lov. Hvis vi vedtage den, som den foreligger, og sende den ud i Livet til Befolkningen, saa føre vi Befolkningen bag Lyset akkurat paa samme Maade som i 1894. Den vil i Virkeligheden kun være en Løgn paa Papiret, vi have ingen Forsvarsstyrke. Det skal siges, og det skal høres. Jeg har sagt det en Gang tidligere, at naar Loven af 1894 gennemførtes, havde vi i alt kun 22,000 Mand Fodfolk. Det er, hvad vi